

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Ο ΑΓΙΟΣ ΒΗΣΣΑΡΙΩΝΑΣ ΚΑΙ Η ΦΙΛΙΠΠΑΔΑ

Γ τις 15 Σεπτεμβρίου η πόλη τής Φιλιππιάδας γιορτάζει και πανηγυρίζει με ιδιαίτερη λαμπρότητα και εύλαβεια τόν πολιούχο και προστάτη της άγιο Βησσαρίωνα.

Όμως, γιατί και από πότε η περιοχή τής Φιλιππιάδας αλλά και τής Άρτας τιμά και εύλαβεΐται τόσο τόν άγιο Ίεράρχη Βησσαρίωνα, πού έζησε και έδρασε στήν πρώιμη Τουρκοκρατία στή γειτονική Θεσσαλία;

Άπό τότε, πού λιτανεύοντας τήν άγία Κάρα του σταμάτησε η θανατηφόρα έπιδημία, πού θέριζε τήν περιοχή και μέχρι τότε άριθμούσε πολλές εκατοντάδες θύματα.

Στό βιβλίο «Δοκίμιο ιστορικό περι Άρτης και Πρεβέζης» τού Μητροπολίτου Άρτης Σεραφείμ Ξενοπούλου, άναφέρεται επί λέξει:

« Είς τήν δυστυχή αυτή περιοχή συνέβη κατά τό έτος 1816, Μαΐου 2 και διήρκεσε 14 μήνες, μέχρι τό 1817, Ίουλίου 2, τρομερά λοιμική νόσος, η πανώλης, η όποια ώδήγησε στόν θάνατο περίπου τρεις χιλιάδες (3.000) ψυχές.

Άπλλάγη δέ αυτής ό τόπος διά τής άφίχθεις, προσκλήσει τών Χριστιανών, ιεράς και χαριτοβρύτου Κάρας τού μητροπολίτου Λαρίσης άγίου και θαυματουργού Βησσαρίωνος κτίτορος τής σεβασμίας Μονής τού Δούσικου τών Μεγάλων Πυλών.

Κατά τήν δεινήν αυτήν περίστασιν διαρκούσης τής πανώλους, πολλές οικογένειες μετέβησαν εις άλλοδαπήν· άλλες δέ περίπου 300 άνευ διακρίσεως θρησκείας κατέφυγον εις τάς Μονάς Κάτω Παναγίας, Θεοτοκίου και Βλαχέρνης, οι όποιες όντως άνε-

δείχθησαν άρωγοί αύτών και συνετέλεσαν στήν σωτηριάν και περιθάλψιν τών ένδεών...».

Λέγει ό Χριστός στό κατά Ίωάννην Εύαγγέλιο: «Εγώ ήλθον, ίνα ζωήν έχητε και περισσόν έχητε...»· δηλ. Ίεγώ ήλθα για να σας δώσω τήν δυνατότητα να έχετε ζωή με πληρότητα· περίσσευμα ζωής· άίωνια ζωή.

Τήν άλήθεια αύτου τού λόγου τού Χριστού διαπιστώνουμε αισθητά στό «σημείο» τού άγίου Βησσαρίωνα στήν περιοχή μας.

Έρχεται 300 περίπου χρόνια μετά τόν θάνατό του ένα λείψανό του, η άγία Κάρα του και μεταδίδει ζωή· και σταματάει τόν θάνατο· και ενεργεί πράγματα, πού όλοι οι σωματικά ζωντανόί με όλη τους τήν γνώση και δύναμη δέν μπορούν να κατορθώσουν. Και μάς δίνει τήν πώο πειστική και δυναμική Μαρτυρία για τό πόσο άληθινός είναι ό Χριστός και ό λόγος Του.

Όμως σήμερα, στήν έποχή μας κινδυνεύουμε, από μιά πανούκλα χειρότερη από εκείνη, πού λυμαινόταν τόν τόπο, όταν έκανε τό θαύμα του ό άγιος Βησσαρίωνας.

Οί δυνατότητες, πού μάς δίνει ό σύγχρονος τρόπος ζωής εύκολώτερα μάς δημιουργούν μιά ψευδαίσθηση αύτάρκειας και δύναμης.

Εύκολώτερα φουσκώνουν τά μυαλά μας και παίρνουν άέρα.

Εύκολώτερα «ψηλώνει» ό νοός μας· και έτσι εύκολώτερα ξεχνάμε τόν Χριστό και τήν άληθινή ζωή και έλευθερία από τά πάθη, πού μάς ύποδεικνύει.

Εύκολώτερα άμελούμε και καταφρο-

Η ΕΥΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΙΑΚΩΒ

Δέκα έπτά χρόνια έζησε στην Αίγυπτο ό Ιακώβ, όπου λόγω του συνεχιζόμενου λιμού τόν είχε φέρει ό γιός του Ιωσήφ. Ό πολυκύμαντος βίος του έφτανε στο τέλος του. Σε βαθιά γηραιά, έκατόν σαράντα έπτά έτών, ό γηραιός πατριάρχης άρρώσθησε. Ό Ιωσήφ με τά δύο παιδιά του, τόν Μανασσή και τόν Έφραϊμ, έτρεξε κοντά του. Τά μάτια του Ιακώβ είχαν βαρύνει από τó γήρας και δέν έβλεπε καλά. Αγκάλιασε τά έγγόνια του και τά φίλησε. «Ό Θεός με εύλόγησε πολύ, έίπε στον Ιωσήφ. "Όχι μόνο με άξιωσε νά ξαναδώ τó πρόσωπό σου, αλλά μου έδειξε και τούς άπογόνους σου».

Τά παιδιά προσκύνησαν τó γέροντα παππού τους σκύβοντας τó πρόσωπό τους ως τó έδαφος. Ό Ιωσήφ έβαλε τότε τόν πρωτότοκο Μανασσή στα δεξιά του πατέρα του και τόν Έφραϊμ σαν μικρότερο στα άριστερά του. Όμως ό Ιακώβ άπλωσε τó δεξί του χέρι πάνω στο κεφάλι του Έφραϊμ, ένώ στο κεφάλι του πρωτότοκου Μανασσή έβαλε τó άριστερό του χέρι. Έτσι σχημάτισε από πάνω τούς τó σχήμα του σταυρού και τούς εύλόγησε.

Ό Ιωσήφ όμως, βλέποντας πώς ό πατέρας του έβαλε στον μικρότερο τó δεξί του χέρι και στον πρωτότοκο τó άριστερό, στενοχωρήθηκε πολύ. Η εύλογία του πρωτότοκου θεωρούνταν μεγαλύτερη και δινόταν με τó δεξί χέρι. Νόμισε πώς ό πατέρας του μέσα στη γεροντική του τύφλωση έκανε λάθος. Έπιασε λοιπόν τó δεξί χέρι του

Ιακώβ και πήγε νά τó βάλει στο κεφάλι του Μανασσή. «Όχι έτσι, πατέρα μου, έίπε. Αútós έδώ είναι ό πρωτότοκος». «Τό γνωρίζω, τέκνο μου, άπάντησε ό Ιακώβ. Θα γεννηθεί και από τόν Μανασσή λαός πólýς. Θα δοξαστεί κι αυτός. Αλλά ό νεότερος άδελφός του, ό Έφραϊμ, θα είναι μεγαλύτερός του και οι άπόγονοί του θα είναι πλθθος λαών. Μ' αυτούς τούς δύο θα εύλογηθεί ό Ισραήλ και όλοι, όταν θα εύχονται, θα λένε: Μακάρι νά σε κάμει ό Θεός σαν τόν Έφραϊμ και τόν Μανασσή». Έτσι ό Ιακώβ εύλόγησε τόν Έφραϊμ περισσότερο από τόν πρωτότοκο Μανασσή (Γεν. 48, 1-20).

Η έναλλαγή τών χειρών του πατριάρχη Ιακώβ κατά τήν εύλογία τών έγγονών του δέν έγινε καθόλου τυχαία, αλλά «προεικόνισε τó δυνατό σύμβολο του σταυρού» (Ιδιόμ. Ύψώσεως). Άν και είχε καμφθεί από τó γήρας ό Ιακώβ και είχε ταλαιπωρηθεί από τήν άρρώστεια του, όμως άνόρθωσε τó κορμί του και έδωσε σταυροειδώς τήν εύλογία του, για νά προεικονίσει «τήν ένέργειαν του ζωηφόρου σταυρού». Και ό μόν Ιακώβ ένισχύθηκε από τόν τύπο άπλώς του σταυρού που σχημάτισε με τά χέρια του και ύπερνίκησε τó γήρας και τήν άδυναμία του. Ό Χριστός όμως διά του σταυρού του «έδωξε τήν καταστροφική για τήν ψυχή νόσο τής πλάνης» και «άνακαίνισε τήν παλαιότητα και τή σκιά του γράμματος του (Μωσαϊκού) νόμου», αναζωογονώντας το με τó νέο πνεύμα τής Χάριτος. Στο γράμμα τής Παλαιάς περιέχεται πλέον τó πνεύμα τής Καινής Διαθήκης (Άγ. Νικόδημος Άγιορείτης).

Με τή σταυροειδή του εύλογία ό Ιακώβ έδειξε επί πλέον ότι ό νομολάτρης λαός, οι

νούμε τήν άξία του λόγου Του.

Εύκολώτερα κολλάει ή καρδιά μας στα κάτω και στην ματαιότητα.

Γι' αυτό σήμερα έχουμε μεγαλύτερη άνάγκη τήν δυναμική μαρτυρία τής ζωής και του φρονήματος του άγίου Βησσαρίωνος.

Γι' αυτό είναι πολύ σημαντικώτερο θαύμα νά καταφέρουμε σήμερα νά άποφύγουμε

τόν κίνδυνο τής φοβερής πανούκλας, τής άποστασίας από τόν Χριστό· και έμπνεόμενοι από τó όλοζώντανο και όλοφώτεινο παράδειγμα του άγίου Βησσαρίωνα νά έμπιστευθούμε έμπρακτα τόν Χριστό ζώντας ως συνειδητά μέλη τής Έκκλησίας Του.

Αρχιμ. Σ. Δ.

Όσιου Σιλουανού
του Ἀθωνίτου (1866 - 1938)

ΑΓΑΠΑΣ ΤΟΝ ΘΕΟ;

Η ψυχή πού ἔχει ταπεινώση καί πραότητα εἶναι πιό ὁμορφη ἀπό τά λουλούδια. Καί ἔχει πιό ὠραία εὐωδία· πιό γλυκό ἄρωμα! Ὁ Κύριος ἔκαμε ὁμορφα τά λουλούδια. Μά ἀγαπάει πιό πολύ ἀπό αὐτά τόν ἄνθρωπο. Καί σ' αὐτόν ἔδωκε τό Ἅγιο Πνεῦμα. Αὐτό εἶναι γιά τήν ψυχή πιό γλυκό καί πιό ποθητό ἀπό ὅλο τόν κόσμο.

Τά λουλούδια τά ἔφτιαξε ὁ Θεός γιά τόν ἄνθρωπο. Γιά νά δοξάζει τόν δημιουργό γιά τά δημιουργήματά Του. Καί νά τόν ἀγαπάει. Τόν Θεό δέν πρέπει νά Τόν λησμονοῦμε οὔτε γιά μιά στιγμή. Γιατί, ὅπως Ἐκεῖνος μᾶς ἀγαπάει, ἔτσι καί ἐμεῖς ἔχουμε χρέος νά Τόν ἀγαπάμε μέ ὅλη τήν δύναμη τῆς ψυχῆς μας· καί νά ζητοῦμε τό ἔλεός Του· καί νά τηροῦμε τίς ἅγιες ἐντολές Του.

Ἐγώ ἀγαπάω τά λουλούδια! Εἶμαι καλόψυχος ἄνθρωπος! Τόν Κύριο τόν ἀγαπᾶς; Τούς ἐχθρούς σου, ἐκείνους δηλαδή πού σέ στενοχωροῦν, τούς ἀγαπᾶς; Ἄν αὐτούς τούς ἀγαπᾶς, τότε εἶσαι καλός ἄνθρωπος! Ὅχι ὅταν ἀγαπᾶς τά λουλούδια!

Τόν Θεό Τόν γνωρίζουμε μέ τόν φωτισμό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· ὄχι μέ τήν δύναμη τοῦ μυαλοῦ μας! Ὁ ἄνθρωπος πού δέν γνωρίζει τόν Θεό μοιάζει μέ τό ἄλογο κτήνος.

Οἱ μοναχοί ξέρουν πόσο ἀγαποῦν τόν Κύ-

ριο· καί πόσο ὁ Κύριος ἀγαπάει τούς μοναχοῦς. «Τούς ἀγαπώντας με, ἀγαπῶ», λέγει ὁ Κύριος. «Τούς δοξάζοντας με, ἀντιδοξάσω». Εἶναι καλό νά εἶναι κανεῖς κοντά στόν Θεό! Ἡ ψυχή κοντά στόν Θεό γεμίζει εἰρήνη. Ἀγάπη στόν Θεό ἔχει ἐκεῖνος πού τηρεῖ τίς ἐντολές Του. Ὁ ὑπερήφανος δέν μπορεῖ ποτέ νά ἀγαπάει τόν Θεό. Ἐκεῖνος πού θέλει ὅλο νά τρώει, δέν εἶναι δυνατόν νά ἀγαπάει τόν Θεό!

Ἄν ἀγαπᾶς τόν Θεό, πρέπει νά στερηθεῖς τά ἐπίγεια· σέ τίποτε νά μήν ἔχεις προσκόλληση· καί νά σκέπτεσαι συνεχῶς τόν Θεό, τήν ἀγάπη Του καί τήν χαρά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Στήν ψυχή πού μετανοεῖ, ὁ Κύριος δίνει τήν δωρεά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἡ ψυχή τόν ἀγαπάει τόν Θεό. Ἀπό τήν ἀγάπη αὐτή δέν μποροῦν νά τήν ἀποτραβήξουν οἱ ἄνθρωποι. Ὁ Κύριος θέλει νά Τόν ἀγαπάμε· καί νά ταπεινωθῶμε ἀπό ἀγάπη σ' Αὐτόν. Ὁ Κύριος θέλει νά Τοῦ μιλάμε ἀπλά, ὅπως μιλάνε τά παιδιά στήν μητέρα τους. Ἄν εἶμαστε ὑπερήφανοι, τότε πρῶτα ἀπό ὅλα πρέπει νά παραλέσουμε τόν Θεό νά μᾶς δώσει ταπεινώση. Καί ὁ Κύριος δίνει στόν ταπεινό τήν χάρη νά βλέπει τίς παγίδες τοῦ ἐχθροῦ. Ὁ Κύριος μᾶς ἀγαπάει πολύ· καί μᾶς ἀποκαλύπτει τί γίνεται στόν οὐρανό· καί πῶς ζοῦν ἐκεῖ οἱ πρεσβύτεροι ἀδελφοί μας, πού τόν εὐαρέστησαν μέ τήν ταπεινώση καί τήν ἀγάπη τους. Σέ πολλούς ταπεινοῦς ἁγίους ὁ Κύριος ἔδειξε τόν παράδεισο.

(Μετάφραση ἐκ τοῦ Ρωσικοῦ ἀνέκδοτου κειμένου: Μητροπολίτης Μελέτιος (+))

Ἐβραῖοι, εἶναι ἕνα «πρεσβύτερον κλέος». Μιά παλιά, γερασμένη δόξα. Καί συμβολίζεται σωστά ἀπό τόν Μανασσή, τόν πρεσβύτερο γιό τοῦ Ἰωσήφ. Γι' αὐτό δέν θέλησε νά ἀλλοιώσει τόν τύπο τοῦ σταυροῦ πού ἔκαμε μέ τὰ χέρια του, ὅταν ὁ Ἰωσήφ τοῦ ὑπέδειξε ὅτι μπερδεψε τὰ κεφάλια τῶν παιδιῶν του. Ἦθελε νά κηρύξει πῶς ἕνας ἄλλος λαός «νεοσύστατος» Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, περιχαρακωμένος ἀπό τόν σταυρό, θά ἀναδειχθεῖ ἄνωτερος ἀπό τόν

παλαιό. Καί συμβολίζεται ἀπ' τόν νεώτερο Ἐφραίμ, πού πήρε γι' αὐτό μεγαλύτερη εὐλογία ἀπ' τόν πρεσβύτερο ἀδελφό του (Κανὼν Ὑψώσεως, ῥῶθ ς). Ἐσὺ; Τί γοητεία βρίσκεις ἀκόμα στή γερασμένη δόξα τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου μέσα σου; Δέν εἶναι πιά καιρὸς ἢ χάρη τοῦ σταυροῦ νά σέ ἀνακαινίσει; Νὰ νοιώσεις τήν ὑπεροχή τοῦ νέου ἀπέναντι στοῦ παλαιό; (πρβλ. Β' Κορ. 5, 17).

Πρωτ. Δ. Μ.

«ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ Ο ΩΝ»

Γύρω στα 1500 π.Χ., ο άγιος προφήτης Μωϋσῆς προσκλήθηκε από τόν Θεό για νά ὀδηγήσει τούς συμπατριῶτες του Ἰσραηλίτες ἀπό τήν γῆ τῆς δουλείας τους, τήν Αἴγυπτο, στή γῆ τῆς ἐλευθερίας, τήν Παλαιστίνη. Ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Μωϋσῆ ἑορτάζεται στίς 4 Σεπτεμβρίου.

Σέ ἐκείνη τήν θαυμαστή καί ὑπέρογη συνομιλία, ἐρώτησε ὁ Μωϋσῆς τόν Θεό:

–Θά τούς πῶ ὅτι μέ στέλνει ὁ Θεός τῶν πατέρων μας. Ἐκεῖνοι θά μέ ἐρωτήσουν: Ποιό εἶναι τό ὄνομά του; Τί θά τούς πῶ;

Καί εἶπε ὁ Θεός στόν Μωϋσῆ:

–«Εγώ εἶμι ὁ Ὡν». Ἐγώ εἶμαι αὐτός πού ὑπάρχει (!). Ἔτσι θά πεῖς στους Ἰσραηλίτες. Ὁ Ὡν (=ὁ Ὑπάρχων) μέ ἀπέστειλε σέ σᾶς (Ἐξ. 3, 13–14).

Ἀργότερα, σέ ἄλλη συνομιλία του μέ τόν Θεό, ὁ Μωϋσῆς τοῦ εἶπε:

–Δεῖξε μου τόν ἑαυτό Σου.

Τότε, τοῦ ἀπάντησε ὁ Θεός:

–Θά περάσω ἐνώπιόν σου καί θά ἀκούσεις τό ὄνομά μου.

Ἔτσι ἔγινε, καί ἄκουσε ὁ Μωϋσῆς τά λόγια:

–Κύριος ὁ Θεός εἶναι οἰκτίρμων καί ἐλεήμων, μακρόθυμος καί πολυέλεος καί ἀληθινός (Ἐξ. 33, 18, 19 καί 34, 6).

Συνεπῶς, ὁ Θεός, ὁ Ὑπάρχων, ὁ Δημιουργός τῶν πάντων εἶναι:

–Κύριος, δηλ. ἐξουσιαστής, ἀληθινός (ἀφοῦ εἶναι ὁ Ὡν!). Καί ἐπιπλέον οἰκτίρ-

μων καί ἐλεήμων, δηλ. εὐσπλαγχνικός, ἔχων ἔλεος· μακρόθυμος, δηλ. ἀνεκτικός, ἀνεξίκακος· πολυέλεος, δηλ. πολυεὐσπλαγχνος. Μέ δύο λόγια, ὅλα αὐτά σημαίνουν ὅτι: Ὁ Θεός ἔχει ἀγάπη καί τήν διατηρεῖ τίποτα δέν τόν μετακινεῖ ἀπό αὐτή τήν ἀγάπη.

Ποιός εἶναι, λοιπόν, αὐτός πού μίλησε στόν Μωϋσῆ;

–Αὐτός πού κάποτε συνομίλησε μέ τόν Μωϋσῆ ἐπί τοῦ ὄρους Σινᾶ μέσω συμβόλων (=φωτιά, ἀστραπές καί βροντές), λέγοντας «Εγώ εἶμαι ὁ Ὡν», σήμερα στό ὄρος Θαβῶρ μεταμορφώθηκε ἐνώπιον τῶν μαθητῶν Του, ὁ Χριστός, ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ (Τροπάριον ἀποστίχων τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου, 6 Αὐγούστου).

* * *

Εἶναι φανερό, πλέον, πόση ἐμπιστοσύνη καί ἀγάπη ὀφείλομε στόν Κύριο καί Θεό καί Σωτήρα μας Ἰησοῦ Χριστό, γιά ὅλα ὅσα ἔκαμε, ἀλλά καί ἔπαθε ὡς ἄνθρωπος ὑπέρ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων. Μάλιστα, γιά νά μὴν ξεχνᾶμε ὅλα τά παραπάνω καταπληκτικά πράγματα, στό φωτιστέφανο τοῦ Χριστοῦ (σέ ὅλες τίς εἰκόνες Του) βάζουμε τίς λέξεις: «ὁ Ὡν».

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Μηνιαῖον Περιοδικόν

Ἱ. Μητροπόλεως Νικοπόλεως

Ἐκδότης: Μητροπολίτης Νικοπόλεως Χρυσόστομος

Ἑπεύθ.: Ἀρχιμ. Νίκων Κουσιδης*

Τηλ. 26820 51161* Κωδικός 091984

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2013 * Ἀρ. Φύλλου 362* Ἔτος ΛΓ'

Διανέμεται δωρεάν * Εἰσφορές δεκτές

Γραφικές Τέχνες «ΜΕΛΙΣΣΑ» Α.Ε.

Τηλ. 2397 023 313 Ἀσπροβάλτα Θεσ/νίκης

